

NIEWYDANIE (14) *sb n*

W pisowni łącznej (12), w rozłącznej (2).

Pierwsze e oraz a jasne, końcowe e pochylone.

sg G niewydani(a) (1). ◇ A niewydanie (13); -é (12), -(e) (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Niedanie komuś tego, co się mu należy (14) :

niewydanie kogo, czego (13): Na drugą rzecz okolo nyewidanya niektorich zdradziecz pana Woyewodzynich Krol ye⁸⁰ M rofkazal powyedziccz yz o zadnich wynowathich any zdrayczach pana woyewodzynich nycz nyewye *LibLeg* 10/120v; O niewydanie Poboru iaki poštěpek bydz ma. *SarnStat* 345; Proces, iako ma w téy mierze Podskárbi poštěpic, zwłaczá o nie wydanie Qwarty, y o kwitowaniu pieczęcią skárbną. *SarnStat* 413, 139 [2 r.], 344 [2 r.], 347, 364, 413 [2 r.], 856, 892 *margin*.

niewydanie z czego (1): który [*pozew*] mieli od tegosz, wyzei namienionego Marcina Tokarłkiego, o nie wydanie szczęći iego koja iemu bela przylegla po Małzonce fwey, a matce iego *ZapKościer* 1581/19v.

Cf **WYDANIE**

MF